

gjorte ved at Selskabet har kunnet udløse sig deraf, have været Uret. Lad den Falster-Vol-landfke Bane blive fremmet, men lad det ikke skee ved at klemme — jeg tager dette Ord paa mit Ansvar — pecuniaire Offre ud af det sjællandske Jernbaneselskab. Dets Offre ere store nok, og naar det blot rettelig røgter og varetager sit Hverd indenfor dets naturlige Omraade, da er Sagen bedst tjent dermed. — Sluttelig skal jeg endnu, da der, om ikke her i Landet, saa i andre Lande sædvanlig, hviler et Slags Mistanke paa dem, der udtale sig i Jernbanespørgsmaal, kun tilføie, at jeg ikke har Nogetsomhelst med det sjællandske Jernbaneselskab at gjøre, ja, end ikke privatim eller leilighedsviis har talt et eneste Ord med nogen- somhelst Paagjældende om den Holdning, som jeg vilde indtage i denne Sag. Uagtet det kostede mig stor Overvindelse at tilbageholde en alvorlig Opposition, da det Krohnckske Project i sin Tid var for, gjorde jeg det dog, fordi jeg var vis paa, at det vilde ende med Fiasko, og fordi jeg troede, at den solideste Maade at slaae alle Illusioner ihjel paa, som vare knyttede til en Bane i den Egn af Sjælland, hvort man dengang haabede paa, at der skulde komme en Jernbane, var at lade Sagen gaae sin Gang, udenat Rigsdagen behøvede at paatage sig Ansvar for at rydde disse Illusioner afveien. Og det Samme vilde jeg mulig ogsaa nu have kunnet berolige mig ved, hvis der slet ikke var nogen Fare for, at Sagen kunde komme istand; men den ærede Minister har selv fremhævet — og det var det Gneste af Alt, hvad den ærede Minister yttrede, der har gjort noget Indtryk paa mig — at der efter hans Mening virkelig er Fare for, at den paatænkte Bane kan blive udført, men det er da kun et Motiv mere for mig til at stemme imod Lovforslaget, thi ellers vil det, som den ærede Minister og jeg ansee for det Rette og Dnskelige, ikke kunne ventes at ville skee, og saa er der bragt en Uorden og Confusion ikke blot i militair, men ogsaa i reent materiel Henseende tilveie i Jernbanesagen paa Sjælland.

Krigsministeren: Den ærede Lands- thingsmand, som nu satte sig, udtalte, at jeg

i Grunden havde talt imod Lovforslaget, og det har han paa en vis Maade Ret i, nemlig i den Forstand, at jeg har anseet det for min Pligt aabent og ærlig at udtale de Betæneligheder, der kunne reises mod Lovforslaget, og hvad der talte for, at Nordvestbanen kom til at udgaae fra Roeskilde over Holbæk til Kallundborg. Jeg er fuldkommen enig med ham i — og jeg udtalte det for — at jeg vilde ansee dette Sidste for det Fornuftigste. Men, kan man dog ikke naae det Fornuftigste, og ville derhos Egnens Beboere bringe betydelige Offre for alligevel at komme i Besiddelse af en Jernbane, om end ad en noget anden Veie, saa maa man ogsaa kunne gaae ind paa Forslaget herom, naar det da ikke iøvrigt medfører nogen- somhelst større Betænelighed fra Statens Side. Og jeg troer nu ikke, at saadanne Betæneligheder ville medføres af den Jernbane, der er paatænkt ved det foreliggende Lovforslag. Der vil ikke derved beredes Staten nogen større Misico end den, som den allerede har paataget sig ved Loven af 26de Februar 1869, og jeg troer heller ikke, som jeg før udtalte, at Betænelighederne fra det militaire Synspunkt kunne være saa store, at de i det Mindste for Diebliffet bør træde hindrende iveien for Lovforslagets videre Fremme. — Det ærede Medlem kom iøvrigt ind paa de Banskeli- gheder, der havde stillet sig iveien for en tid- ligere foreslaaet Dverenskønst mellem det paa Holland dannede Selskab og det sjællandske Jernbaneselskab, og han udtalte, at, hvis disse Banskeliigheder kun havde været reent formelle, saa havde Indenrigsministeren set kunnet høre paa dem ved at indbringe et Lovforslag, hvorved han blev sat istand til at kunne stad- fæste den omhandlede Dverenskønst. Saa- danne formelle Banskeliigheder forelaae nu ganske vist, men jeg saa ingen somhelst Grund til i Rigsdagen at indbringe et Lovforslag, som skulde gjøre det lettere for det sjællandske Jernbaneselskab, end det allerede var efter den bestaaende Lovgivning, at komme bort fra Falsterbanen. Det var ikke min Sag at under- søge, hvorfor det sjællandske Selskab ikke dengang benyttede Leiligheden til at komme bort fra Falsterbanen mod at tage Nordvestbanen.